

zatból. Alátámasztja ezt a trükköt, hogy nemcsak egyes magyarországi szerzők, hanem a világ Holocaust-emlékmúzeumai is ezeket az adatokat használják, nem véve tudomást az ország 1938 és 1941 közötti területszerzéséről, háborús történelméről. A *Hunniában* közölt adatra nézve lásd George Hodos: „Antisemitism in Hungary”. *Midstream*, 1993. április, 25. o.

48. Kálmán Imre: „Ki áhítja a bosszút?” *Úton*, 1990. január 11. A Holocaust hasonló értelmezései, illetve eltorzításai több szélsőjobboldali, neofasiszta újságban is helyet kaptak, így a *Szent Koronában* és a *Hunniában*. 1991-ben mindkét újság ellen vádat emeltek a demokratikus Magyarország törvényeinek megsértéséért.

Az antiszemita eszmefuttatásokról részleteket közöl Karsai László: „Mítoszok, rágalmak és pártpropaganda.” *Kriúka*, 1990. december, 22–26. o., 1991. január, 27–30. o.

49. A nyugati „történelmi revizionisták” közül sokan Kelet-Közép-Európából származnak. A részletekre nézve lásd Randolph L. Brahm: „Revisionism: Historical, Political and Legal Implications.” In: *Comprehending the Holocaust*. Szerk.: A. Cohen és mások. Verlag Peter Lang, Frankfurt/Main, 1988. 61–96. o. Rövidített magyar nyelvű változata: „A történelmi revizionizmus és az új jobboldal.” *Világosság*, 31. (1990. február–március), 2–3. 174–185. o.

A Holocaust Magyarországon megfigyelhető eltorzításával kapcsolatban lásd Padányi Viktor: „Néhány szó a zsidó katasztrófáról.” *Hunniá*, 1991. április 25. 2–9. o. A cikket a szerző *A nagy tragédia* (Minerva Books, Australia, 1977) c. könyvéből közölték.

50. Lásd Döndő Rezső hozzászólását az ún. Csoóri-vitához a *Magyar Nemzet* 1990. október 15-i számában. Lásd továbbá Benedek István rendkívül torz önéletrajzi visszaemlékezését: *Hetvenhét*. Szenczi Molnár Társaság, Bp., 1991.

51. Részleteket közöl a skinheadekről és szélsőjobboldali szövetségeikről Czene Gábor: „Skinhead jelenségek.” *Holocaust Füzetek*, 1993/2. 54–58. o. Lásd még *The Skinhead International. A Worldwide Survey of Neo-Nazi Skinheads*. Anti-Defamation League, New York, 1995, 44–48. o.

52. A magyar hatóságok büntetőeljárást indítottak Györkös és Romhányi ellen. Előbbi felfüggesztett, egyéves börtönbüntetésre ítélték. Utóbbi négy év börtönbüntetést kapott 1993 márciusában, mert része volt egy hajléktalan 1992. július 18-i meggyilkolásában. Részleteket közöl Hajba Ferenc: „Erő, rend, becsület. Györkös István nemzetiszocialista reményei.” *Népszabadság*, 1992. január 23., Schmidt Artilla, „Romhányit 4 évi börtönre ítélték”, *Népszava*, 1993. március 19., valamint George Hodos, „Antisemitism in Hungary”, *i. m.*, 23–27. o.

53. E legújabb szélsőséges csoportosulás a mára szinte teljesen levitézlett Nyilas-kereszties Párt jelképeit és programját igyekszik utánozni. Részleteket közöl a *Népszabadság* 1994. január 19-i, illetve a *168 óra* 1994. január 25-i és 1995. október 31-i számai. 1996. március 4-én a Fővárosi Bíróság Szabó Albertet és társait felmentette az újfasiszta tevékenység, így a Holocaust-tagadás vádjától.

54. Karsai László: „Tankönyvek a Shoahról.” *Világosság*, 1992/7. 533–537. o.

55. Tornai József: „A kiengesztelés pillanata.” *Magyar Nemzet*, 1989. március 25. A Tornai-beszédre adott pozitív visszhangjában az újonnan alakult Magyar Zsidó Kulturális Egyesület azt javasolta, hogy a deportálások kezdőnapját nyilvánítsák országos emléknaprá. Lásd *Hírlevél*, 1989. 4. sz. A zsidó-keresztény megbékélés előmozdítására jött létre 1991-ben a Keresztény-Zsidó Társaság, amelynek Reviczky Ádám az elnöke.

56. Szűrös beszédét a *Magyar Nemzet* 1989. május 11-i száma is leközölte más